

Φθάνει νάβθουν, Περικλέτο, και πολλοί τῶν Ἀθηναίων
τὸν ἄερα τὴν νὰ πάρουν ὀτῆν Ἐπιτάση τὴν Πόλι,
κι ἔδρασαν: καὶ ρητορεύουν γιὰ τὸ Σύνταγμα τὸ νέον
καὶ νὰ κόψουν λουλούδια στὸ Γυλιζ τὸ παρθεῖο.

Φθάνει νάβθουν ἔδω πέρα τῆς Ἀθήνας τὰ βλαμῆμα
νὰ ἔδον Τούρκους δίχως φέσια και Κανόμ χωρὶς γλασμάμα.

Φθάνει νάβθουν ἄγιοι Ροῦμ
κι ἔκ τῆς ἐλευθέρως γῆς
νὰ τοὺς ποῦμε μπουγουρούμ,
και μεθόδους ἐκλογῆς
νὰ διδάξουν μετὰ κύρους
ὀτάς φυλάς τὰς πρωτοπαίρους.

Φθάνει νάβθουν ἔδω πέρα
και οὐ, κάθαρια και λέρα
τῆς κλεινῆς τῆς πρωταυούσης,
γιὰ Συντάγματα ν' ἀκούσης
και παιάνας ν' ἀνακρούσης
και πατόκορρα νὰ λούσης
κάθ' ἔχθρο μας περὶ σέβη, και
γιὰ μᾶς τὸ μέλλον φέγγει.
Τῶπε κι' ὁ Σαχουλιιάμης,
μᾶς τὸ λένε κι' αἱ Δυνάμεις.

Τάδε τῶρα τραγουδᾷ κι' ὁ σοφὸς Ἐμπουλχοῦδᾷ.

Τάδε λέγει, Περικλέτο, κι' ἀστορόλογος διαβασμένος
μὲς στὴ φυλακὴ κλεισμένος.

Μακαρίζετε τοὺς Ροῦμ, ποῦναι μὲς μὴν μεγάλη
και γι' αὐτοὺς δουλεύουν ἄλλοι.
Ἀδικοκράτηρ δὲν ὑπάρχει και οὐκ ἐπιτοῦχος ἤγεμιόν,
ποῦ δὲν εἶναι συγγενῆς τῶν και προετῆς κηδεμιόν.

Μακαρίζετε τὸν Ροῦμ, ποῦναι μόνη τὸ δουλεῖ
τὸ χωρὶς οὐρ κι' ἡ τεμπαλιμά.
Και ὅταν εἶναι ντιπ ἀγκάκης, και ὅταν εἶναι ντιπ τεμπίλης,
τότε θέλει και δὲν θέλει
σοῦρχεται: καὶ τὸν συνδράμης...
τόπε κι' ὁ Σαχουλιιάμης.

Τάδε λέγει κατ' αὐτάς
και διάσημος Σοφτάς.
Μακαρίζετε τοὺς Ροῦμ ποῦχουν Κόντε και Ραλλάνι,
ποῦ διψοῦν ἄσημεριδας,
και θαρραῖς τὸ κοκκαλιάνι
πῶς κρατοῦν τῆς νυκταριδας.

Και καθεὶ στυφάνους πλέκων
γίνονται κι' ἐκὼν κι' ἀέκων
πρώτος φίλος τῶν και βλάμης...
τόπε κι' ὁ Σαχουλιιάμης.

Μακαρίζετε τοὺς Ροῦμ, ποῦχουν θησοφουρὸς στὸ χέρι
και ληστὰς ἐπιτηροῦνται μὲ χαρὰς και χάχανα...
μακαρίζετε τοὺς Ροῦμ, ποῦχουν μπόλιχο πιπέρι
κι' ἔδω τῶπε κάθε τόσο βάζουν και στὰ λέχανα.

Ἄς κοπιάσουν μὲς στὴν Πόλι κι' Ἀθηναῖοι πατριώταις
νὰ γενούν πανηγυριώταις.

Ἄς κοπιάση κι' ὁ Κορφήτης κι' ὁ Σόμβουλο μαζὶ
νὰ φιλήσουν Νεστούρκους, τὸν Ἐνδέρ, τὸν Νιαζή.

Ἄς ξαπλώσουν και ὀτῆς Πόλις τὰ μεγάλα καφφενεῖα
Γερουσιαί Ζαχαράτων,
και κρατοῦντες τὰ νεφρὰ τῶν
μὲ τὸ Σύνταγμα ἄς κοιμούνται και μὲ τὴν Μακεδονία.

Ἄς ἔλθουν κρηφηναρὶ
νὰ τὸ ρίξουν βαρεῖα,

πλὴν και ρήτορες ἄς ἔλθουν κι' ἄλλ' ἄγριοκάτοικα
τῶν κλεινῶν Ἰσταφάνων, γιὰ νὰ παίξουν μπάτοικα,
κι' ὁ διάσημοι Σκαμπραῖοι νὰ ριχτοῦν στὰ πλάτοικα.

Ἄς μυρίση κι' ἔδω πέρα ληστοσυροβίκων βοῦρκος,
και τὸ κόκκινο τὸ φέσι,
ποῦ θὰ βγάλῃ κάθε Τούρκος,
ὁ Ρωμῆρος ἄς τὸ φορέσῃ,
κι' ἄντιε μπακαλοῦμ ἄς σκοῦζῃ κάθε τῶν Ρωμῆων ἀντάμης,
και γιὰ ὅς τὸ μέλλον εἶναι... τόπε κι' ὁ Σαχουλιιάμης.

Τάδε λέγει, Περικλέτο, και πολυῆρος ἀερβίσηος:
ἄς μὴν παῖσουν διαχούσις
κι' ἐκθλώσις ὅς θερμιαί,
σοῦρτα φέρτα κι' ἐκδρομιαί,
και πιστεύετε σ' ἐμὲ,
ποῦ σὺκις ἐπικαλοῦμαι κάθε πέππου ὅς και μέρμης,
πῶς γιὰ ὅς τὸ μέλλον εἶναι... τόπε κι' ὁ Σαχουλιιάμης.

Ἄς γεμίση κι' ἔνα κι' ἄλλο τῆς Σταμποῦλ τεμπαλχανῶ
μὲ Ρωμῆρος συγχρόνους μόνο,
και ὅς λέω μὲ τὸν χρόνι
πῶς ὁ δῆμόλος θὰ πάρῃ τῶν Βουλγάρων τὸν γονεῖ.

Ὅχι! ἀμάν, παιδιῆ, κι' ἄς φέγγῃ... πανηγυρὸς και κρουαλίη,
γιασοση χαρὶ-δῆ,
και τὸν γάιδαρο ὅς πάλι
τὸν ἔδωσατε καλά.

Ἄς τρομάξουν τοὺς βαρβάρους
τὰ πολλὰ ὅς γιατροσόφια,
και γελάτε μὲ Βουλγάρους,
ὅπου φεύγουν ἀπ' τὴν Σόφια,

Γιὰ ὅς ἔγινε μόνα και τὸ Σύνταγμα τὸ νέον
κι' ἔμειναν ἔχθροι ὅς τόσο μὲ τὸ στόμα κηγητόν.
Σῆκει σήμερας φρουρὸς ὅς κι' ὁ Τακώσης κι' ὁ Νιζάμης...
ἔχετε μεγάλη τύχη... τόπε κι' ὁ Σαχουλιιάμης.

Και παραμένει κοκκαλιάνι,
μ' ἄλλους λόγους ἀπὸ τῆς...

Ὁ λόγιος ὁ Μύλλερ, τῶνον τῆς Ολλανδίας,
θαί κάτοχος μεγάλῃς και κλειστικῆς παιδείας,
εἰδύκεται εἰς τὸ μὲν ἐκ τῶν θραυτοῦσων
ἀρίστως μεταφράσεις παντοῦν ποιημάτων
ἀρχαίων τε και νέων τὸ κῶνον προητόν,
δοσῆμων, διασημῶν, κοσούφω, ἀετόν.